

РЕШЕНИЕ

№ 4099

гр. София, 19.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2802** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., Индустриална зона „О.“, ул. „3020“ № 34 ет. 6, срещу Решение № ПО-30 / 22. 02. 2013 г. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е потвърдено Постановление изх. № 7661/2012/000033 от 28. 01. 2013 г. за налагане на обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, тъй като се затруднявало дейността на търговеца. Твърди, че в акта не се съдържат мотиви и освен това било налице несъразмерност на наложеното обезпечение. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени. Претендира разноските по делото.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане за присъединяване изх. № 7661-000006 / 29. 11. 2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. са присъединени в производство по събиране на публични вземания по изпълнително дело № 7661 / 2012 г. по описа на дирекцията, на

задълженията установени с РА №[ЕИК] / 06. 02. 2012 г., както и задължения по декларации. Установените задължения са в общ размер на 3 831 599,16 лв., представлящи данък по ЗДДС в размер на главница 1 696 995,72 лв., лихва в размер на 1 209 202,64 лв., корпоративен данък в размер на главница 524 767,16 лв., лихва в размер на 366 097,37 лв. и др.

С разпореждане за присъединяване изх. № 7661-000014 / 13. 12. 2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. са присъединени в производство по събиране на публични вземания по изпълнително дело № 7661 / 2012 г. по описа на дирекцията на задължения на дружеството по декларации в общ размер на 40 989,68 лв.

С Постановление изх. № 7661/2012/000033 от 28. 01. 2013 публичния изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки чрез възбрана върху недвижими имоти собственост на дружеството с обща придобивна стойност в размер на 24 519,75 лв., тъй като е приел че ще бъде затруднено събирането на установените публични задължения в големи размери.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на [фирма], която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП - С. и е потвърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки с Решение № ПО-30/22. 03. 2013 г. на директора на ТД на НАП- С.. Решението е връчено на 01. 03. 2013 г.

С жалба вх. № 53-06-1354 / 12. 03. 2013 г., (пусната по пощата на 08. 03. 2013 г., видно от клеймото на пощенския плик – стр. б) от страна на [фирма], [населено място], е оспорен издадения акт и по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че са налице изискуеми публични задължения, като събирането им ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на установените публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК.

Видно от горепосочените разпореждания за присъединяване по образуваното вече изпълнително дело са присъединени установените с РА №[ЕИК] / 06. 02. 2012 г. публични задължения, както и множество задължения установени с декларация.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи в жалбата, за липсата на мотиви, тъй като такива са изложени в самото постановление, където са описани наличието на множество установени публични задължения в размер на главница 2 288 371,74 лв. и лихва в размер на 1 636 509,52 лв.

На основание чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше и доказано,

че наложените обезпечителни мерки засягат неговите интереси в по-голяма степен от необходимото.

В тази връзка независимо, че по делото се представи Решение № 3047 / 08. 05. 2013 г. по адм. д. № 8934 / 2012 г. по описа на АССГ, с което е отменен РА №[ЕИК] / 06. 02. 2012 г., съобразно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя, това решение не е влязло в сила, поради което установените с ревизионния акт задължения подлежат на събиране и обезпечаване.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи, че наложеното обезпечение е несъразмерно. Видно от постановлението за налагане на обезпечителни мерки, общия размер на установените публични задължения е 3 924 881 лв., а придобивната стойност на имотите, послужили за обезпечение е в размер на 24 519,75 лв. Дори и да отпаднат задълженията установени с РА №[ЕИК] / 06. 02. 2012 г., изпълнителното дело е образувано и за други установени и изискуеми публични задължения на дружеството, които са на по-голяма стойност от придобивната стойност на имотите, върху които е наложена възбраната.

Действително възбраната е наложената по придобивната стойност на имотите, а не по данъчната оценка или застрахователна стойност, но за задълженото лице, съществува правната възможност да поискана замяна на наложените обезпечителни мерки, с друг вид, като в това производство, което също подлежи на оспорване пред съда, могат да се ангажират допълнителни доказателства, за стойността на имотите.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Решение № ПО-30 / 22. 02. 2013 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е потвърдено Постановление изх. № 7661/2012/000033 от 28. 01. 2013 г. за налагане на обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], Индустриална зона „О.“, ул. „3020“ № 34, ет. 6, ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

